

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: H. A. N., nar. X, státní příslušnost X (dále jen X), nyní pobytem X,

proti

žalovanému: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, IČ 00007064, se
sídlem Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/OAM, 170 34 Praha 7,

v řízení o žalobě ze dne 20.4.2022 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11.4.2022 č.j. OAM-27/LE-BA05-HA15-2022,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 20.4.2022 doručenou zdejšímu soudu prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb dne 29.4.2022, jemuž byla předána dne 27.4.2022, se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 11.4.2022 č.j. OAM 27/LE-BA05-HA15-2022, jehož kopie byla připojena, kterým bylo rozhodnuto ve věci jeho žádosti tak, že žádost o udělení mezinárodní ochrany se podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon o azylu**), zamítá jako zjevně nedůvodná.

2. V žalobě nejprve žalobce uvedl, že byl v předcházejícím správním řízení zkrácen na svých právech, proto žádá soud o soudní přezkum napadeného rozhodnutí v souladu dle dílu I., hlavy II., části třetí zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen **s.ř.s.**), a rozhodnutí napadá v celém rozsahu výroku. Dále žalobce odkázal na § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu s tím, že v souvislosti s provedeným pohovorem neuvedl pouze ekonomické důvody pro účely podání žádosti o mezinárodní ochranu. V tomto smyslu správní orgán jeho žádost neposoudil objektivně, nýbrž paušálně. Dle žalobce správní orgán porušil zákonná ustanovení zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen **správní řád**), a to:

- § 2 odst. 1, neboť žalovaný nepostupoval v souladu se zákony a ostatními předpisy;
- § 3, neboť žalovaný nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu (§ 2 odst. 4), v souvislosti s § 12 - 14a zákona o azylu;
- § 50 odst. 2 a 3, neboť si žalovaný neopatřil dostatek podkladů pro vydání rozhodnutí a nevyšel tak ze spolehlivě zjištěného stavu věci, navíc dostupné podklady pro vydání rozhodnutí hodnotil tendenčně;
- § 68 odst. 3 - správní orgán ve svém odůvodnění neuvedl dostatečně, jakými úvahami byl veden při hodnocení podkladů a výkladu ustanovení zákona o azylu;
- § 12 zákona o azylu, neboť žalobce splňuje zákonné podmínky pro udělení azylu;
- § 14a zákona o azylu, neboť v případě návratu hrozí žalobci nebezpečí vážné újmy;
- čl. 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen **Úmluva**), jelikož správní orgán nepostupoval v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, jakož i mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu, přičemž žalobci hrozí minimálně ponižující zacházení v případě jeho návratu do země původu.

Žalobce také namítal, že žalovaný při aplikaci ustanovení zákona o azylu nedbal základních zásad správního řízení vyjádřených v § 2 až 8 správního řádu, např. aby přijaté řešení odpovídalo okolnostem daného případu, aby byly zjištěny všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, o jehož právech a povinnostech se rozhoduje, stejně tak aby bylo přihlášeno ke všemu, co vyšlo v řízení najevo a veškeré skutečnosti a úvahy, které vedly k vydání správního rozhodnutí uvést do napadeného rozhodnutí. Dále žalobce vyjádřil domněnku, že žalovaný pochybil, když řádně nezjistil skutkový stav a nepřihlédl ke všem rozhodným skutkovým okolnostem a v důsledku toho nesprávně aplikoval příslušná ustanovení zákona o azylu a také nesouhlasil s tím, že nesplňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany a považuje proto napadené rozhodnutí za nezákonné. Rovněž žalobce odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen **NSS**) č.j. 8 Azs 27/2019. Závěrem bylo navrženo zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 11.4.2022 a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

3. **Napadeným rozhodnutím ze dne 11.4.2022 č.j. OAM-27/LE-BA05-HA15-2022** žalovaný o žádosti žalobce rozhodl takto: žádost o udělení mezinárodní ochrany se podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu zamítá jako zjevně nedůvodná. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí mimo jiné vyplývá, že dne 18.2.2022 podal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice (dále jen **ČR**). Dne 4.3.2022 poskytl žalobce údaje k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR a konkrétně sdělil, že je státním příslušníkem Vietnamu, vietnamské národnosti, hovoří vietnamsky, je křesťan a nemá žádné politické přesvědčení. Nikdy nebyl členem žádné politické strany a nebyl politicky aktivní. Je ženatý, manželka T. V. A. N., nar. X, syn H. B. K. N., nar. X, dcera T. B. Q. N., nar. X a dcera B. V. N., nar. X; všichni mají vietnamskou státní příslušnost. Ve vlasti žil naposledy

na adrese v kraji X, obec X. Z Vietnamu letecky vycestoval někdy v srpnu nebo září 2018 letecky do Rumunska na základě pracovního víza. Tvrdili mu, že má vízum platné na dobu dvou let, pracovní smlouva mu byla ukončena předčasně někdy v červnu 2020 a do konce roku 2020 již pobýval v zemi nelegálně. Poté se na konci tohoto roku dostal v nákladním kontejneru do Spolkové republiky Německo (dále jen **Německo**), tam se zdržoval asi do dubna 2021, poté přijel automobilem do ČR, Sapy. Za deset měsíců, co pobýval v ČR, navštívil např. Plzeň, Brno, přesně si to nepamatuje. Pracoval jako stavební dělník. Den vstupu na území ČR si přesně nepamatuje, bylo to asi v půlce dubna 2021. Cestovní doklad měl ještě do doby, než přicestoval do Německa, kde ho v roce 2020 ztratil. Ze států Evropské unie (dále jen **EU**) byl asi čtyři měsíce v Německu, téměř dva roky v Rumunsku a asi deset měsíců v ČR. V minulosti disponoval rumunským vízem platným na dobu dvou let, povolení k pobytu platilo jeden rok, požádal o něj znovu, ale nedočkal se jej a Rumunsko opustil. V dřívější době nežádal o udělení mezinárodní ochrany v ČR ani v jiných státech. Je zdravý, nemá zdravotní omezení a jiné zvláštní potřeby či obtíže. O mezinárodní ochranu v ČR žádá z důvodu, neboť má ve Vietnamu velký dluh a kraj, v kterém žije je chudý a každý rok je tam povodeň. Z toho důvodu má problém s hledáním práce. Chtěl by zůstat v ČR, najít si práci, zaplatit dluhy a uživit rodinu ve Vietnamu.

Pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany byl s žalobcem proveden dne 4.3.2022 na jeho žádost ve vietnamském jazyce za přítomnosti tlumočnicka vietnamského jazyka a v průběhu pohovoru uvedl stejné skutečnosti jako při poskytnutí údajů k podané žádosti, jak uvedeno výše. Dále ještě uvedl, že v Německu ztrátu cestovního dokladu nenahlásil a nesnažil se vyřídit si nový. V současnosti nemá u sebe žádný platný doklad. Při odjezdu z Vietnamu ani při hraniční kontrole neměl žádné potíže. Důvody k odjezdu z vlasti byly ty, které již uvedl v poskytnutí údajů k předmetné žádosti. Dalším důvodem byla skutečnost, že se nechal přesvědčit, že v Rumunsku je hodně práce, a že si tam může vydělat, z toho důvodu tam odjel. Ve Vietnamu neměl žádné problémy se státními orgány či bezpečnostními složkami. Pokud se jednalo o potíže s někým mimo státní správu, pak kromě potíží spojených s jeho zadlužením, jiné neměl. Ve vlasti nebyl trestně stíhán a neměl žádné soudní řízení. V případě návratu do Vietnamu má obavy z toho, že nemá finanční prostředky, aby splácel své dluhy. Jeho obavy pramení z toho, že při půjčce si nechal zastavit dům a pozemek. Když nyní nemá možnost dluh splatit, vše jim vezmou a nebudou mít vůbec nic. Dluh činí 1 miliardu vietnamské měny. Politicky ani veřejně nebyl nikdy aktivní. Ve Vietnamu neměl žádné problémy kvůli své rase, národnosti, náboženství, pohlaví, příslušnosti k sociální skupině či politickému přesvědčení. Původní cílovou destinací jeho cesty bylo Rumunsko, kam odjel za prací a během svého pobytu pracoval v Bukurešti jako stavební dělník, dělal stropy. Měl zde povolení k pobytu na dobu jednoho roku. Když podal žádost o prodloužení pobytu, již nebyla práce. Z toho důvodu bylo jeho pobytové oprávnění ukončeno. Zpočátku dostal radu, aby odjel do Německa. Slyšel, že je to tam dobré, že je tam dost práce. Po nějaké době tam již spokojen nebyl. Známí mu poradili, aby odjel do ČR. V policejním protokolu ze dne 10.2.2022 uvedl, že měl pracovní vízum na dobu šest měsíců, nyní však sdělil, že vízum měl na dva roky. Žalobce upřesnil, že jednou už měl pobytové oprávnění prodlouženo na tři měsíce. Není si jistý, protože na letišti v Bukurešti mu byl hned odebrán pas. Pas dostal zpět, až když mu zaměstnavatel vypověděl pracovní smlouvu. Uvedl, že je mu známo, že na území ČR pobývá nelegálně, svůj zdejší pobyt se nesnažil nijak legalizovat. Potvrdil, že podání žádosti o mezinárodní ochranu je způsob, kterým si chce legalizovat svůj pobyt na území ČR, kde pracoval jako stavební dělník. Dále potvrdil, že z Vietnamu odešel z ekonomických

důvodů a kvůli práci a o mezinárodní ochranu žádá kvůli legalizaci svého pobytu na území ČR. Ve vlasti žijí jeho rodiče a celá rodina, žijí spolu v jednom domě. Rodiče jsou už staří, je jim přes 60 let, manželka je v domácnosti. V ČR žádá jeho příbuzní nežijí. K dotazu, zda chce uvést nějaké skutečnosti, které by měl správní orgán vzít v potaz během posuzování jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany, sdělil, že velmi prosí, aby zde dostal azyl. Chce v ČR pracovat, vydělávat, aby mohl zaplatit dluhy, které má ve vlasti a pomoci své rodině. Jakmile se vrátí do Vietnamu, nebude schopen najít si tam zaměstnání. Na podporu svých tvrzení nedoložil žádné doklady, dokumenty či jiné materiály. Protokol o pohovoru nechtěl zpětně přetlumočit za účelem své kontroly, bez připomínek jej podepsal.

Žalovaný uvedl, že v průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce jsou ekonomické důvody, neboť chce v ČR pracovat, aby finančně podpořil svou rodinu ve vlasti a splatil své dluhy, kromě toho žije v chudobné oblasti, kde má potíže najít práci. Při posouzení žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany z hlediska důvodů pro udělení azylu, vycházel správní orgán především z jeho výpovědi a dále z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv ve Vietnamu. Konkrétně vycházel z informace OAMP, Bezpečnostní a politická situace v zemi Vietnam, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv ze dne 22. dubna 2021, zprávy Mezinárodní organizace pro migraci (IOM), nedatováno (publikováno 2021), Přehled údajů o zemi Vietnam za rok 2020 ze dne 9. dubna 2021 a Informace MZV ČR č. j. 103966-6/2022-LPTP ze dne 23. 2. 2022 k č. j. MV- 25644-1/OAM-2022, legální půjčky, nezákonné půjčování peněz. Veškeré uvedené informace jsou součástí spisového materiálu k žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany.

Dne 15.3.2022 se žalobce dostavil k seznámení s předloženými podklady, avšak vyjádřit se k nim nechtěl, nenavrhoval doplnění podkladů pro rozhodnutí. K dotazu, zda chce uvést ještě jakékoliv nové skutečnosti nebo informace, které by měl vzít správní orgán v úvahu při posouzení jeho žádosti, sdělil, že by rád zůstal v ČR a pracoval tady, aby mohl splatit své dluhy.

Žalovaný konstatoval, že z výpovědi žalobce zcela jasně vyplynulo, že důvodem jeho odchodu z vlasti byly pouze a jen ekonomické důvody, neboť chce v ČR pracovat, aby finančně podpořil svou rodinu ve vlasti a splatil své dluhy, kromě toho žije v chudobné oblasti, kde má potíže najít práci. Jiné důvody odchodu z vlasti a následného podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR žalobce nesdělil a neuvedl ani žádné skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být ve vlasti vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo, že mu tam hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Žalobcem uváděnou pohnutku vedoucí ke vstupu do řízení o udělení mezinárodní ochrany nelze podřadit zákonným důvodům pro udělení azylu ve smyslu § 12 zákona o azylu, tj. pod pronásledování pro uplatňování politických práv a svobod, resp. pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů. Žalobce rovněž neuvedl v průběhu správního řízení ani žádnou ze skutečností, kterou by bylo možno podřadit vážné újmě ve smyslu zákona o azylu, také nesdělil, že by mu ve vlasti byl uložen trest smrti či že by mu vykonání tohoto trestu hrozilo, a v případě návratu do vlasti mu nehrozí nebezpečí mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání a ani vážná újma z důvodu svévolného násilí, které by mohlo vyplývat z mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu v zemi jeho

původu. Žalobce rovněž nehovořil o tom, že by jeho vycestování do země původu představovalo rozpor s mezinárodními závazky ČR.

Závěrem bylo uvedeno, že správní orgán dospěl k závěru, že žalobce podal svou žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR pouze a jen z ekonomických důvodů a zároveň neuvedl žádné skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu, nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Správní orgán tak shledal naplnění podmínek § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu a žádost o udělení mezinárodní ochrany žalobce zamítl jako zjevně nedůvodnou.

4. **Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě dne 4.5.2022** s žalobou nesouhlasil, protože při rozhodování vzal v úvahu skutečnosti, které žalobce tvrdil, a shromáždil k nim relevantní a aktuální informace o situaci v zemi původu. Rovněž vycházel z dostatečně zjištěného stavu věci a má za to, že přijaté řešení odpovídá konkrétním okolnostem daného případu a je patřičným způsobem odůvodněno. Též bylo uvedeno, že žalobce v průběhu správního řízení neprezentoval jakékoli skutečnosti svědčící o tom, že by mu ve Vietnamu hrozilo nebezpečí pronásledování nebo vážné újmy, argumentaci takového obsahu nepředkládá ani v žalobě. Žalobce svou žádost o mezinárodní ochranu skutečně opírá pouze o ekonomické důvody, přičemž neuvedl žádné skutečnosti, které by svědčily o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu, nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Dále žalovaný uvedl, že má za to, že důvody k aplikaci § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu byly naplněny a napadené rozhodnutí je v tomto směru dostatečně odůvodněno. Žalobce v průběhu správního řízení a ani v žalobě nepředkládá skutečnosti, jimiž by mohl správnost a zákonnost závěrů vyslovených správním orgánem zpochybnit. Závěrem bylo uvedeno, že podle názoru žalovaného nebylo žalobou zpochybněno jeho rozhodnutí o zamítnutí žádosti o mezinárodní ochranu jako zjevně nedůvodné, proto navrhl, aby ji soud jako nedůvodnou v plném rozsahu zamítl.
5. **Ze zasláného správního spisu vedeného žalovaným v této věci** vyplývá, že skutečnosti uvedené v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 11.4.2022 i ve vyjádření žalovaného ze dne 4.5.2022 odpovídají obsahu spisu. Podle protokolu o předání rozhodnutí bylo napadené rozhodnutí ze dne 11.4.2022 žalobci předáno dne 13.4.2022.
6. Podle **§ 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s.**, soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen **správní orgán**). Podle **§ 78 odst. 7 s.ř.s.** soud zamítne žalobu, není-li důvodná. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí je soud povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Dle **§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.** ve věcech mezinárodní ochrany rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.
7. Dle **§ 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu**, se žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a, a zároveň uvádí pouze ekonomické důvody.
8. Podle **§ 16 odst. 3 věta první zákona o azylu**, jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné, neposuzuje se, zda žadatel o udělení

mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b.

9. Dle **§ 12 zákona o azylu** azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
10. Podle **§ 14a odst. 1 zákona o azylu** se doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Dle **odst. 2 citovaného ustanovení** se za vážnou újmu považuje a) uložení nebo vykonání trestu smrti, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.
11. Podanou žalobou se žalobce domáhal z důvodů v ní uvedených zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 11.4.2022, ale soud z níže uvedených důvodů shledal, že žaloba není důvodná. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání dle **§ 51 odst. 1 s.ř.s.**, jelikož žalobce ani žalovaný nařízení jednání nepožadovali.
12. Zdejší soud nejprve uvádí, že výčet ustanovení právních předpisů uvedených v žalobě, k jejichž porušení mělo ze strany žalovaného dle žalobce dojít (ust. § 2 odst. 1, 4, § 3, § 50 odst. 2 a 3 i § 68 odst. 3 správního řádu), nelze považovat za žalobní body, neboť žalobce neuvedl, v čem konkrétně porušení uvedených ustanovení spatřuje (srov. rozsudek NSS ze dne 23.5.2018 č. j. 6 Azs 88/2018-38 či rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 20.12.2005 č. j. 2 Azs 92/2005 - 58), a proto se jimi soud v souladu s výše uvedenou judikaturou nezabýval. Totéž se týká i namítaného porušení § 12 a § 14a zákona o azylu, tak i čl. 3 Úmluvy, kdy není nijak v žalobě konkretizováno, jakým způsobem ze strany žalovaného došlo dle žalobce k jejich porušení, a žalobce toliko obecně uvedl, že splňuje zákonné podmínky pro udělení azylu a v případě návratu mu hrozí nebezpečí vážné újmy a minimálně ponižující zacházení.
13. Z obsahu správního spisu však nevyplývá, že by v případě žalobce došlo k tomu, aby byly splněny podmínky pro použití zmíněných § 12 a § 14a zákona o azylu výše citovaných. Tudíž ani tyto námitky žalobce nejsou důvodné.
14. Stěžejní žalobní námitkou žalobce brojil proti závěru žalovaného, že v souvislosti s provedeným pohovorem žalobce uvedl pouze ekonomické důvody pro účely podání žádosti o mezinárodní ochranu, což dle něho neposoudil objektivně, nýbrž paušálně. Nic bližšího však k tomu žalobce neuvedl.
15. Soud však k této námitce z obsahu správního spisu zjistil, že z listiny nazvané „Poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu“ ze dne 4.3.2022 a rovněž z „Protokolu o

pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany“ (dále jen **Protokol**) ze dne 4.3.2022 (v obou případech za účasti tlumočníka vietnamského jazyka), stejně tak i ze založeného rozhodnutí o zajištění ze dne 11.2.2022 č.j. KRPB-31604-25/ČJ-2022-060022-SVZ a rozhodnutí o zajištění v zařízení pro zajištění cizinců ze dne 22.2.2022 č.j. OAM-27/LE-BA05-VL15-PS-2022, zcela jednoznačně vyplývá, že žalobce ve všech případech uváděl stejné skutečnosti a to, že Vietnam opustil z ekonomických důvodů na přelomu června a července 2018, kdy letecky odcestoval do Rumunska na základě pracovního víza, kde si moc nevydělal (pracoval jako stavebník), proto za pomoci převaděče, kterému zaplatil 4.000,-EUR, odcestoval kamionem s ostatními Vietnamci do Německa začátkem roku 2021 a následně koncem dubna 2021 odcestoval taxíkem do ČR, konkrétně na tržnici SAPA v Praze, poté pobýval na různých místech v ČR. Také žalobce uvedl, že má základní školu a pracoval jako rybář, v návratu do Vietnamu mu nic nebrání, ani mu tam nic nehrozí, ale vrátit se tam nechce, je tam zadlužen u lichvářů s vysokým úrokem a při půjčce (i miliarda vietnamské měny) nechal zajistit dům a pozemek, když teď nemá možnost ty peníze vrátit, tak jim to seberou a nebudou mít vůbec nic. Dokonce na přímou otázku odpověděl žalobce do Protokolu, že z Vietnamu odešel z ekonomických důvodů a kvůli práci a nyní žádá o mezinárodní ochranu kvůli legalizaci pobytu na území ČR, aby tady mohl pracovat a vydělat koruny na zaplacení dluhů a pomoci rodině, jakmile bude ve Vietnamu, tak tam si nemůže ani najít práci. Jako důvody žádosti o mezinárodní ochranu při poskytnutí údajů k ní dne 4.3.2022 uvedl žalobce zadlužení ve větším množství, jejich kraj je chudý a každý rok je tam povodeň, proto má s tím problém při hledání práce a chtěl by proto tady v ČR vyhledat práci, zaplatit dluhy a uživit rodinu ve Vietnamu.

16. Z uvedeného je tedy nepochybné, že ze strany žalobce došlo k naplnění obsahu výše citovaného § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu, proto žalovaný nepochybil, když žádost žalobce o mezinárodní ochranu zamítl jako zjevně nedůvodnou. Žalobce totiž žádné jiné důvody pro podání předmětné žádosti než ekonomické neuvedl ani ve správním řízení před vydáním napadeného rozhodnutí, ani v podané žalobě. Soud proto tuto námitku považuje za nedůvodnou.
17. Pokud se týká odkazu žalobce na rozhodnutí NSS č.j. 8 Azs 27/2019-52 ze dne 18.6.2019, nelze jej v této věci aplikovat, jelikož žalovaný neargumentoval v napadeném rozhodnutí důvody, které byly použity ve věci rozhodované NSS (*správním orgánem dovozena účelovost podání, jelikož žádost o mezinárodní ochranu byla podána po 10 měsících pobytu na území*), ale toliko důvody ekonomickými uvedenými samotným žalobcem.
18. Rovněž soud nezjistil, že by došlo ze strany žalovaného v průběhu správního řízení či při vydání rozhodnutí k pochybením způsobilým ke zrušení napadeného rozhodnutí, k nimž by musel soud přihlídnout ex offo. V této věci žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav a uvedl i správní úvahy, které ho vedly k rozhodnutí o zamítnutí předmětné žádosti jako zjevně nedůvodné.
19. Soud sice chápe pohnutky, které vedly žalobce k opuštění Vietnamu, avšak je nutno zdůraznit, že azylové řízení je specifickým důvodem pro povolení pobytu na území ČR a nelze ho zaměňovat s jinými legálními formami pobytu cizinců na území republiky, tak jak jsou upraveny zákonem o pobytu cizinců. Pokud žalobce nechtěl pracovat v jiné části Vietnamu a chtěl pracovat v jiném státě, je nezbytné si nejprve zjistit podmínky, za nichž je možno získat pracovní povolení, a ty poté splnit, jak nepochybně učinil v případě Rumunska, ale neučinil tak ohledně Německa a ČR.

20. Závěrem soud konstatuje, že neshledal žádný z žalobcem vytýkaných nedostatků napadeného rozhodnutí a považuje zjištěný stav věci v souladu s ust. § 3 správního řádu i s požadavky kladenými na napadené rozhodnutí dle § 2 odst. 1, § 3, § 50 odst. 2 a 3 a § 68 odst. 3 správního řádu. Stejně tak soud nezjistil pochybení správního orgánu ve vztahu k § 12 a § 14a zákona o azylu, ani ohledně čl. 3 Úmluvy. V souvislosti s tím považuje soud napadené rozhodnutí za přezkoumatelné a zcela v souladu se zákonem nikoli nezákonné, jak namítal žalobce.
21. Vzhledem ke všem zjištěným skutečnostem soudu nezbylo, než žalobu zamítnout jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s., dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (**výrok I. rozsudku**), jelikož žádná z žalobních námitek nebyla shledána důvodnou, neboť žalovaný postupoval v souladu se správním řádem, zákonem o azylu i Úmluvou, jak je zřejmé z výše uvedeného.
22. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovaný neuplatnil žádné náklady řízení, proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.)

Plzeň 13. ledna 2023

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně